

Таміла Максимівна Зеленська

Наприкінці 2015 р. пішла з життя відомий вчений Таміла Максимівна Зеленська, що впродовж багатьох років працювала у відділі імунології та цитотоксичних сироваток Інституту фізіології ім. О.О.Богомольця НАН України.

Вона народилась в м. Києві 26 червня 1934 р. Лікувальний факультет Київського медичного інституту закінчила у 1958 р. Клінічну ординатуру проходила у Київському інституті переливання крові та невідкладної хірургії. У 1961 р. була направлена на роботу у відділ з вивчення біологічно активних речовин Інституту фізіології ім. О.О.Богомольця АН УРСР. У січні 1967 р. підрозділ отримав нову назву - «Відділ експериментальної терапії», а у 1975 р. - «Відділ імунології та цитотоксичних сироваток». У 1968 р. успішно захистила кандидатську дисертацію «Вплив антиваріальної та антитестикулярної цитотоксичних сироваток на функціональний стан і морфологічну структуру яєчників та сім'яників щурів у віковому аспекті». На момент захисту дисертації мала 59 друківаних праць та була співавтором монографії «Дія специфічних сироваток на статеві залози». Пізніше опублікувала особисту монографію «Ендокринні взаємодії та тестикулярні антитіла».

Експериментальні дослідження Таміли Максимівни знайшли широке впровадження у тваринництві, за що у 1977 р. вона була нагороджена бронзовою медаллю ВДНГ СРСР.

У 1977 р. отримала звання «старший науковий співробітник» та почала експериментальні дослідження стану Т- та В- ланок імунітету за умов пригнічення або реактивації статевих залоз за допомогою імуноглобулінів, виділених з антитестикулярної сироватки. Брала участь у виконанні державної програми «Механізми імуностимуляції». Активно працювала за програмою міжнародного співробітництва між Інститутом фізіології ім. О.О.Богомольця та Інститутом біологічних досліджень ім. Станковича (Белград) та ветеринарним факультетом Університету Белграда.

Протягом 1981-85 рр. Т.М.Зеленська брала активну участь у виконанні програми міжнародного співробітництва з Інститутом біологічних досліджень академії наук Сербії, які мали важливе теоретичне і практичне значення для тваринництва. У 1982 р. опублікувала на англійській мові результати своїх досліджень у працях V міжнародного симпозіуму у Варні під назвою «Дослідження пригнічуючого і реактивууючого ефекту тестикулярних антитіл». У цьому ж році у матеріалах Всесоюзного з'їзду геронтологів і геріатрів, що відбувався в Кишеневі зробила доповідь «Вікові особливості субмікроскопічних структур ендокринних залоз щурів та їх зміни під дією антитестикулярних імуноглобулінів».

Паралельно з науково-дослідною роботою брала участь у педагогічній діяльності – почасово працювала викладачем кафедри патологічної анатомії Київського медичного інституту.

У 1983 р. за цикл досліджень «Патофізіологічні механізми дії антиорганних цитотоксичних сироваток» у складі групи працівників відділу відзначена премією ім. О.О. Богомольця.

Після призначення пенсії працювала в

районній поліклініці завідувачем фізіотерапевтичного кабінету, отримала кваліфікацію лікаря вищої категорії. За результатами її досліджень Міжнародний біографічний центр в Кембриджі визнав її «жінкою року» (1992-1993), нагородив срібною медаллю та дипломом.

Таміла Максимівна відрзнялася врівноваженим характером, доброзичливістю. Мала схильність до мистецтва, літератури, театру, поезії. За останні роки життя опублікувала декілька збірок власних поезій, які були високо оцінені читачами. Її вразив «бурий ліс» біля Києва. Один з її віршів «Чорнобильська ялина» перекладено на музику Вадимом Федченко. Ця пісня набула широкої популярності, виконувалась дитячим хором «Зірниця», внесена в фонд Національної радіокомпанії України.

... Сумую з тобою, ялино-печаль,

І взимку, і в літку мене тебе жаль...

Тож буре гілля є не радість, а біль –

Тобі дарувала зорина-полинь...

У 2009 р. була видана збірка її віршів «Тобі я хочу все сказати». До нього ввійшли 49 віршів та 22 фото її художніх творів, виконаних у техніці пласкої флористики. За цю роботу вона отримала звання «Майстра декоративно-прикладного мистецтва».

До останніх днів вона продовжувала шукати «гармонію життя». З 2011 р. була активним членом клубу «Літературне перехрестя» у Дніпровському районі м. Києва. Вона завжди належала до активних членів суспільства, яким притаманно не тільки використовувати цей світ, але й творити його, віддавати свою творчість світу. Ми втратили видатного вченого, видатного митця, справжню людину з великої літери.